

ROZHOVOR ČÍSLA

VLASTA KOSKOVÁ

Snažím se posuzovat lidi srdcem, mám na paměti, že co je důležité, je očím neviditelné, snažím se být zodpovědná za toho, koho k sobě připoutám...

Proč jste se rozhodla učit zrovna český jazyk a hudební výchovu? Bavily vás tyto předměty již na základní škole?

Pokud jde o hudební výchovu, nijak zvláštní vztah jsem k ní neměla. Je pravda, že jsem chodila do hudební školy a učila se hrát na klavír, ale že by to měl v budoucnosti být „můj chlebiček“, tak to mě na základní škole ani nenapadlo. S češtinou to bylo trochu jinak. Její základy mi vštíplla paní učitelka Jůzová. Na gymnáziu mě učil pan Brýdl, hodiny s ním mi připadaly zajímavé, takže po maturitě jsem se rozhodla, že si pro studium na Pedagogické fakultě zvolím český jazyk. Hudební výchova se díky mé hře na klavír nabídla tak nějak sama.

Kterou školu byste si vybrala, kdybyste se mohla znovu rozhodnout, kde budete učit?

Po ukončení vysokoškolských studií jsem dostala „umístěnkou“ právě na tuto školu. Paradoxem bylo, že to byla jediná Základní škola ve Svitavách, kterou jsem blíže vůbec neznala. Neznala jsem učitele, kamarádů mezi bývalými žáky této školy bylo poskrovnu, tak jsem netušila, do čeho vlastně jdu. Ale ujala se mě paní učitelka Nečesaná, která mi dělala uvádějící učitelku, i ostatní kolegové mě tenkrát přijali velmi mile. Tak před těmi x lety jsem nelitovala, že jsem nastoupila právě sem – na naši Myšárnu.

Z OBSAHU TOHOTO ČÍSLA...

Rozhovor s Vlastou Koskovou.....	1
Nejlepší žák školy.....	4
Letní recepty a pranostiky.....	5
Rozhovor s 9.A a 9.B.....	7
Slohové práce devátáků.....	10
Sportovní rubrika.....	12
Kvízy.....	16
Konec školního roku.....	17

Jak dlouho učíte? A kolik let jste na této škole?

Na této škole učím 23. rokem. A zatím jsem této škole věrná.

Jaký předmět jste měla ráda jako žačka základní školy? Který vás naopak nebavil?

Bavil mě vedle již zmíněné češtiny například dějepis, protože mě učila paní učitelka Špačková a ta dokázala velmi zajímavě a poutavě vyprávět. Neměla jsem moc dobrý vztah k výtvarné výchově. Neumím kreslit, a tak byl pro mě tento předmět tak trochu „postrachem“.

Vyšla jste z deváté třídy se samými jedničkami?

Když jsem v roce 1978 opouštěla základní školu, vycházelo se z 8. ročníku. Ten jsem ukončila se samými jedničkami. Byla jsem taková ta poctivá žákyně, pro kterou samé jedničky byly takřka samozřejmostí.

Chtěla jste se vždy stát učitelkou, nebo jste zprvu chtěla mířit jinam?

Nechtěla jsem být učitelkou. Původně jsem chtěla pracovat v kojeneckém ústavu, protože jsem měla ráda malé děti. Ale moje maminka si moc přála, abych se stala paní učitelkou. Pořád si mě představovala, jak scházím ze schodů s třídní knihou pod paží.... A tak jsem jí její sen splnila. A nelituji.

Jakým způsobem řešíte nekázeň žáků?

Asi sami víte, že u mě žáci moc neukáznění nejsou. Jsem taková ta „úča“, co má při výuce ráda klid a pořádek. Pokud přece jen někdo vyrušuje, tak blýsknu očima, zvýším hlas a je po vyrušování.

Zanedlouho vaši deváťáci opustí tuto základní školu. Jaké máte pocity, když si představíte, že už si před ně nikdy nestoupnete jako jejich třídní učitelka?

Pocity mám velmi smíšené. Myslím si, že po 22 letech, kdy jsem byla třídní učitelkou, si zasloužím trochu oddechnutí od třídnických povinností. Na druhou stranu si uvědomuji, že tito „moji deváťáci“ budou asi na dlouhou dobu mojí poslední třídou, a tak propadám trochu nostalgii a lítosti... Budu na ně ráda vzpomínat.

Dověděli jsme se, že příští rok budete místo dramatické výchovy vyučovat mediální výchovu. Proč tato změna?

Protože mám pocit, že práce v mediální výchově, jejímž cílem bude tvorba školního časopisu, bude užitečnější než v dramatické výchově. Ale ještě není nic rozhodnuto. Potřebuji spolehlivé pracanty a nevím, zda jich budu mít dostatečný počet, aby byl tento předmět otevřen.

Proč jste se rozhodla založit školní časopis, kdo nebo co vám bylo inspirací?

Ke každé škole patří určitý informační zpravodaj. Kdysi dávno tady takový pokus už byl, tak jsem se na něj pokusila navázat.

Co byste chtěla vybudovat, změnit na této škole?

Nápadů by byla spousta. Ale v současné době mám pocit, že nejdůležitější je obnova takové té pohody, která na této škole vždy panovala. Teď mám trochu pocit, že právě ta příjemná atmosféra se tak nějak vytrácí...

Na začátku června jste podnikla se svou třídou výlet do Českého ráje, jak se vám líbil?

Český ráj mám velmi ráda, nevadí mi dlouhé chůze, takže jsem si to užívala. Jen děti mi připadaly hodně zničené. Ale snad to byl jen můj pocit. Vždyť jsou ti moji žáci mladí, statní, plní elánu... Tak je pár kilometrů a sluníčko určitě jen tak nerozhodí.

Paní učitelka na hradě Valdštejně.

Paní učitelka v Domažlicích.

A teď trošku z jiného soudku. Nosíte ráda spíše sportovní nebo elegantní oblečení? Která barva se vám líbí?

Ráda chodím ve sportovním oblečení, ale je-li nějaká společenská příležitost, obléknu si s potěšením, asi jako každá žena, i něco elegantnějšího. Mám ráda zelenou a vínovou barvu.

Chodíte cvičit, který styl cvičení vám vyhovuje?

Cvičit chodím pravidelně. Často říkám, že díky cvičení jsem ještě nepřišla úplně o rozum. Řadu let docházím na aerobic. Mám ráda rytmickou hudbu, tak mi pohyb při ní dělá dobře. Navštěvovala jsem i fitbox, ale zase jsem se vrátila k aerobiku.

Řídíte se nějakým mottem? Kterým?

Už v dětství mi učarovala kniha Antoine de Saint Exupéryho Malý princ, která obsahuje spoustu mně blízkých myšlenek. A tak se snažím posuzovat lidi srdcem, mám na paměti, že co je důležité, je očím neviditelné, snažím se být zodpovědná za toho, koho k sobě připoutám...

Jak se těšíte na prázdniny? Co máte v plánu?

Na prázdniny se těším moc a moc. Hlavně na klid, dostatek spánku, snad si najdu i čas na pěknou knížku, s přítelem vyrazíme na kolo.

Co je pro vás nejdůležitější?

V poslední době zjišťuji, že rozhodně zdraví. Taký si přeji, aby lidi kolem mě byli šťastní a spokojení.

Který film, seriál či pohádka vám udělají radost?

Mám ráda české pohádky, velmi osobní vztah mám k pohádce Tři oříšky pro Popelku, s chutí se zasměju při pohádce S čerty nejsou žerty. Pokud jde o seriály, sleduji „Ordinačku“, ale doslova miluji americký seriál Ptáci v trní, který mi budou zanedlouho dávat v televizi. Jinak se ráda podívám na jakýkoliv kvalitní film, poslední době mě náramně pobavil český film Ženy v pokušení.

Máte nějaký životní cíl?

Snažím se žít tak, abych se na konci života nemusela za něco stydět.

Paní učitelka se svou první třídou roku 1989.

Paní učitelka se svou doposud poslední třídou.

Děkujeme za rozhovor a přejeme vám klidné a pohodové prázdniny.

**Marie Hanzalová
Nikola Jančíková
David Grolich
Sabina Bodečková
Nikolas Zoikas
Michal Palla**

Nejlepší žák školy

Dne 24. 6. 2010 byli ve slavnostní síni Městského úřadu ve Svitavách starostou města a členy zastupitelstva přivítáni nejlepší žáci základních a středních škol. Naši školu reprezentoval již podruhé Michal Palla, žák 9.A třídy. Byl doprovázen svojí třídní učitelkou Vlastou Koskovou a panem ředitelem Ladislavem Tobiášem. Na začátku měla paní místostarostka Marcela Sezemská dlouhý proslov, kterým pochválila svitavské studenty za jejich píli a snahu něčeho dosáhnout. Poté krátce promluvil pan starosta Jiří Brýdl, který poděkoval rodičům a učitelům za příkladné vedení svých dětí. Následně se jednotliví žáci podepsali do Pamětní knihy, byla přečtena jejich charakteristika a byli odměněni drobnými dárky. Nakonec se všichni ocenění vyfotili dohromady s vedením města.. Věříme, že Michalovo ocenění bude silnou motivací pro mnohé z vás, neboť i vy máte šanci příští rok stanout před starostou a potřást mu pravicí tak jako Michal.

Marie Hanzalová

Letní salátek

Suroviny:

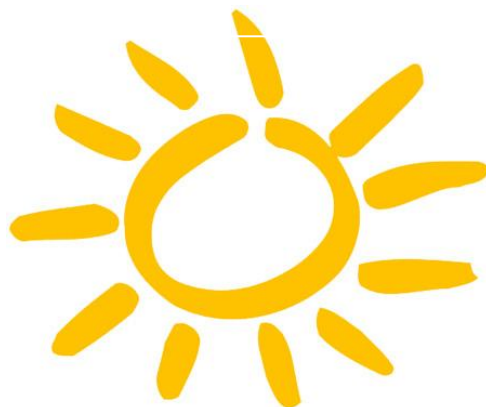
5 rajčat, 1 větší okurka, 20 dkg šunky, 20 dkg tvrdého sýru, sůl, pepř, 3 lžíce spaku (tatarka, jogurtová majonéza apod.)

Postup:

Rajčata nakrájíme na měsíčky, okurky nastroháme na kolečka, tvrdý sýr a šunku nakrájíme na kostičky, trochu osolíme, opepříme, promícháme s tatarkou nebo s tím, co kdo má rád, a rychlá večeře je hotova.

Poznámka:

Podáváme s tmavým pečivem. POKUD JE SALÁTEK VYCHLAZENÝ, JE OPRAVDU OSVĚŽUJÍCÍ.

Zmrzlinový pohár

Potřebujeme:

4 porce
250 g zmrzliny (čokoládová), 2 bílé jogurty, 4 kávové lžičky (KL) cukru, 10 KL kakaa (granko), 1 broskev

Jak na to:

Zálivka:

Smícháme si jogurty, cukr a 9 lžiček granka.

Pohár:

Zmrzlinu si nakrájíme na plátky široké asi tak 5 až 10 mm, broskev si nakrájíme na 4 měsíčky. Zmrzlinu si dáme do misek a zalijeme vše zálivkou. Jako ozdobu si ještě dáme navrch broskvev.

Anička Janoušková
Nikola Jančíková

Pranostiky

Červenec, srpen a září muka, ale potom bude mouka.

Kdo léto proleží, zimu prochodí s žebráčkou mošnou.

Jaký červen, takový i prosinec.

Časné jaro - mnoho vody, jarní deště - mnoho škody.

Když v červnu severní větry vějí, tu se bouřky opozdělí.

Červnové večerní hřmění - ryb a raků nadělení.

Jaká parna se v červnu dostaví, tak se i prosincové mraky postaví.

Děšť na Víta - špatná budou žita.

Medardova kápě, čtyřicet dní kape.

Mokrý máj - ve stodole ráj.

Prší-li na svatého Filipa a Jakuba v noci, bude úrodný rok.

Prší-li na prvního května, bývá málo žita a sena.

Co červenec neuvaří - srpen nedopeče.

Moc hub srpnových - moc vánic sněhových.

Když jsou v srpnu velké rosy, zůstane obyčejně pěkné počasí.

9.A

Kdybyste se vrátili do 8. třídy, změnil by se váš postoj k učení?

Pavel – Nezměnil.

Patrik – Změnil, snažil bych se mít lepší výsledky.

Anička – Nechala bych to tak, jak to bylo, ale zlepšila bych se v matematice a češtině.

Šimon – Já nevím, je mi to jedno.

Marek – Já bych se začal víc učit.

Změnila se škola podle vás od toho, co jste nastoupili?

Lenka – Vylepšilo se sociální zařízení a z naší třídy se stala dobrá parta.

Michal – Mám pocit, že došlo k mnohým změnám – zavedl se kamerový systém, máme hezčí fasádu (zepředu), pěkný parčík a osvětlení školy.

Martin – Já jsem tady krátce, takže nemám s čím srovnávat. Nebudu posuzovat školu, ale zaměřím se na vztahy mezi 9.A a 9.B. Z mého pohledu byly na začátku roku daleko horší, teď se zlepšily.

Jaký vztah máte ve třídě, změnil se nějak, třeba od páté třídy?

David – My jsme drželi vždycky hodně při sobě.

Viktor – Přesně tak.

Kristýna – Já si myslím, že držíme spolu a ty vztahy se prohloubily.

9.A při výšlapu do Prachovských skal.

Předvánoční dopoledne 2009.

9.A na školním výletě v Jičíně.

Zavedli byste nějaký nový předmět nebo byste nějaké předměty zrušili?

David – Zrušil bych matematiku.

Viktor – Předměty bych neměnil, ale zrušil bych odpolední vyučování.

Bára – Takhle mi to vyhovuje.

Filip – Já bych kromě tělesné výchovy zrušil všechny výchovy.

Těšíte se na konec roku i přesto, že se už neuvídíte? Jaké máte pocity?

David – Těším se, pocity mám smíšené.

Marek – Určitě se mi bude stýskat.

Patrik – Já se těším, že poznám nové lidi, ale zase ztratím přátele.

Lenka – Na jednu stranu se těším, ale na druhou zase ne.

Co byste na naší škole vylepšili?

Viktor – Tělocvičnu, je moc malá

Šimon – Já ani nevím, možná bych vyměnil všechny učitele za mladé a krásné učitelky.

Martin – Vyměnil bych staré učebnice za nové a moderní.

Co pro vás škola znamená? Co vám dala?

Lenka – Našla jsem nové přátele a dozvěděla jsem se spoustu nových věcí.

Filip – Určitě jsem se dozvěděl spoustu nových informací.

Patrik – Škola mi přinesla nové zkušenosti do života.

Těšíte se na novou školu? Na co nejvíce?

Honza – Poznám nové lidi a objevím nová místa.

David – Těším se na nové kamarády, nové učitele, na školní výlety, exkurze, sportovní akce a hlavně na nová pěkná děvčata.

Luboš – Já se na jednu stranu netěším, protože nevím, co mě čeká. Opustím svoje kamarády a mám tak trochu obavy, abych si na gymnáziu našel nové. Na druhou stranu se těším, že poznám nové prostředí a získám nové vědomosti.

Devátáci na Macoše v červnu 2009.

Část 9.A na Sportovním dopoledni v roce 2009.

Jaké to je být nejstaršími žáky na škole?

David – Připadám si dobře, ostatní žáci k nám vzhlíží.

Tomáš Ettl – Přijde mi to zajímavé.

Peťa Macháčková – Nemám pocit, že by nastala nějaká velká změna. Akorát nás čeká odchod.

Když se vrátíte paměti do první třídy, kdo se podle vás nejvíce změnil?

Petra M. – Anička s Pájou, dřív se mi zdály tiché.

Michal – Nikoušek, byl to takový malý „cvalda“.

Marek – David se změnil ve všem.

**Nikola Jančíková
Sabina Bodečková
Marie Hanzalová
Alexandr Jedlička**

9.B

Jaké to je být nejstaršími žáky na škole?

Maruška – Myslím si, že když jsme starší, tak je to lepší, protože se více můžeme zapojovat do organizace školních akcí, pomáhat učitelům s přípravou Předvánočního dopoledne, Dne dětí, Sportovního dopoledne atd.

Zdeněk Podle mě je to nuda.

Zavedli byste nějaký nový předmět nebo byste nějaké předměty zrušili?

David – Zavedl bych sexuální výchovu.

Kdybyste se vrátili do 8. třídy, změnil by se váš postoj k učení?

Maruška – Já bych svůj postoj k učení nezměnila, protože jsem se svými výsledky spokojena.

Jaký vztah máte ke třídě, změnil se nějak, třeba od páté třídy?

Kulíšek – Určitě. Víc držíme pospolu.

David – Sice máme dvě party, někdy rozdílné názory, ale většina z nás se nějak mezi sebou domluví.

Monika – Jsme více kolektiv.

Těšíte se na konec roku přesto, že se už neuvidíte? Jaké máte pocity?

Všichni – Ano, těšíme se na prázdniny.

9.B na výletě v Olomouci.

9.B na exkurzi v Krakově

Až odtud odejdete, budete se sem rádi vracet?

Míša – Pokud tato škola bude ještě existovat, tak se sem ráda podívám.

Pepa – Přijdu se podívat, jak se změnili učitelé.

Když se vrátíte do 1. třídy, kdo se podle vás nejvíce změnil?

Maruška – Myslím si, že se změnilo hodně lidí, dřív to byli takoví malí „prcci“.

Pepa – Já.

Co pro vás škola znamenala, co vám dala?

Zdena – Kamarády.

Aneta – Dozvěděla jsem se hodně nových informací, zažila jsem pěkné zážitky s kamarády.

**Nikola Jančíková
Sabina Bodečková
Marie Hanzalová
Alexandr Jedlička**

Přátelství je někdy víc než láska

Přátelství že je někdy víc než láska? Jak to vidím já?

Já si myslím, že je to možné, ale jen v případě, kdy máte úžasného přítele a nemáte tu opravdovou lásku, která s vámi bude na celý život. Každý má hodně známých, ale přítel je člověk, který při vás stojí v dobrém i zlém a je třeba si ho vážit.

Dobře vím, co je to přátelství i láska, prožívám každým dnem oboje a jsem přesvědčena, že láska bude vždy víc než přátelství, jednoduše řečeno, když miluješ, není co řešit.

Tento citát napsal Honoré de Balzac: „Za jednu minutu člověk pozná, zda se mu někdo líbí, za hodinu pozná, zda by jej dokázal mít rád či milovat, za jeden den zjistí, jestli by s tou osobou dokázal strávit celý život, ale poté trvá celý život, než na tu osobu zapomene.“ Ano, tohle se může stát jen u lásky, nikoli u přátelství, protože na přítele zapomenete snáz než na lásku, která vám pomohla i v těch nejtěžších chvílích.

Odborníci říkají, že láska je pocit náklonnosti a je víc než přátelství. Je to pravda, a i když se bavím s kamarády, tak říkají, jak si svého kamarádství váží, však o lásce mluví úplně jinak, s ní je prý život tak nějak lehčí, hezčí, plnější a starosti se rozplynou jako voda.

A tedy můj závěr? Já osobně bych řekla, že lásce se nic nevyrovná, ale každý člověk to cítí jinak, všichni se přece musí zamyslet nad otázkou - láska nebo přátelství? Však bez přátelství by život nebyl život, byla by jen prázdnota.

Barbora Smělá

Sport

Je sport vůbec užitečný? Je nám k něčemu dobrý?

Já osobně si myslím, že sport je určitě užitečný a hlavně zábavný, když si najdete ten pravý pro vás. Pro mne je nejlepší volleyball, je to velice kolektivní hra a nemůže se tam používat slovíčko já, ale my.

Ten, kdo si myslí, že sport je ztráta času, se velice mylí, jelikož nesedíte doma u počítače a nehrajete „příblblé“ hry celý den. Vědci ve svých studiích píší, že sport je užitečný nejen pro tělo, ale i pro mysl. A to je pravda! Mám kamaráda, který měl velký problém s psychikou, nechodil ven, seděl doma u počítače, hrál celý den hry a byl odtrhnutý od reality. Chodil k psychiatrovi, ale to mu vůbec nepomáhalo, a také přestal docházet do školy. Pomalu z toho sezení doma začal tloustnout a přibral nejméně 5 kilo, a tak jsem se rozhodl přivést ho zpátky k životu správného teenagera. Teď už je z něho normální kluk jako všichni v našem oddíle.

Řekl bych, že názory odborníků, vědců a jiných, kteří mají co do činění se sportem, jsou shodné s mým. Na téma sport se vedou různé diskuse, klade se mnoho otázek a odpovědí, ale vždy záleží na člověku, jak se na to dívá, jestli z gauče doma u televize, nebo je on sám v centru hry, kde je to podle mne o sto procent lepší.

Nikolas Zoikas

Posed u lesa

Jedno z mých oblíbených míst je starobylý posed u zarostlého tajemného lesa. Nejvhodnější roční období pro jeho návštěvu je energické jaro.

Na posed není radno lézt, ale když překonám strach a vylezu po chatrném žebříku nahoru, ucítím krásnou a svěží vůni lesa, který se právě vzpamatovává ze záplavy ledových vloček. Přitom se dostaví příjemné pocity svobody a dobré nálady. Blízký potok zvyšuje jarní atmosféru, pokud zaslechnu jeho písničku, kterou omílá pořád dokola.

Zaposlouchám se. Často se přidají i ptáci, kteří oslavují návrat jara. Spolu s potokem pění jako dobře sehraná dvojka. Všechny starosti a povinnosti jsou rázem pryč. Přeji si, abych už nikdy nemusela odejít. Tady bych mohla vydržet celé hodiny.

S tímto místem jsem se poprvé setkala jako malá, když mě zastihl déšť. Od té doby, když jdu se psem kolem, vždy se u posedu ráda zastavím.

Michaela Slavíčková

Přátelství je někdy víc než láska

Je pravda, že je přátelství víc než láska? Někdy ano, ale stejně tak může být i láska víc než přátelství.

V jedné diskusi jsem četla názory různých lidí. Pro některé je víc láska, pro jiné přátelství a někteří si nedokáží vybrat a volí obojí. Je těžké se rozhodnout. Vždyť přátelství a láska jsou jako dvě tkaničky, které si neustále kříží cestu, až se stejně spojí, protože jedna bez druhé nemůže být.

Láska má dvě tváře a nikdy nevíme, kterou tváří se otočí zrovna k nám. Jedna tvář je štěstí a radost, připadáme si, jako bychom létali v oblacích, a všechny starosti jdou mimo. V druhé tváři cítíme bolest, zklamání a smutek. Většinou proto, že nás odmítnul ten, kterého jsme milovali a život bez něho si nedokážeme představit. Ale přátelství je oboustranné. Také ale může mít dvě tváře. Ty pravé přátele poznáme v těch nejtěžších situacích. Přátelství je pro nás v životě velmi potřebné, jak vypovídá tento citát, který napsala Krammá - Láska se ptá přátelství: „Proč jsi na světě, když existuji já?“ „Protože ty pácháš rány a bolesti, ale já je hojím.“ Láska skončí, ať dřív, nebo později, ale přátelé tu pro nás budou třeba až do konce života. Je spousta různých napodobenin lásky, ta pravá je jen jedna a jenom v tu chvíli může znamenat víc než přátelství.

Je těžké se rozhodnout, protože láska a přátelství nikdy nezklame, zklame vždy člověk. A jestli si někdo myslí, že jde vypočítat, co je víc, tak se mylí. Žádné přístroje na to neexistují, jen naše srdce.

Každý máme odlišné názory a v každé situaci pro nás může být důležitější to druhé. Někdo v tom má možná jasno, ale já nad tím budu muset přemýšlet asi déle.

Aneta Císařová

Florbalmánie

Sedmnáctý den v měsíci červnu se stal pro florbalisty z Myšárny příjemným nejen díky překrásnému počasí, ale také díky sportovní akci, které se ten čtvrtek zúčastnili.

V Hradci Králové na ně čekal sportovní turnaj s téměř prázdninovým názvem Florbalmánie 2010. Podle pořadatelů jde o největší turnaj škol ve florbalu v České republice. Za pět dní se jej zúčastní přes 1500 hráčů a hráček.

Kategorie žáci 8. – 9. tříd byla na programu právě ve čtvrtek 17. 6. a zúčastnilo se jí 36 družstev rozdělených do čtyřčlenných skupin.

Pan učitel Sehnal, který kluky na Florbalmánii doprovázel, neskrýval obavy z „našlapanosti“ týmů a veřejně proklamoval, že postup ze skupiny bude brán jako úspěch. A jeho kluci mu dali v prvních zápasech za pravdu. Po výhře nad Horažďovicemi a remízách s Cerekvicí nad Bystřicí a Lehovcem jsme obsadili těsné, ale zasloužené první místo a mohli postoupit na venkovní hřiště na Ulrychově náměstí mezi šestnáct nejlepších (postupovali všichni první a sedm nejlepších na druhém místě).

Venku čekal florbalisty (kromě třiceti stupňových veder a větru) systém play off. Pouze vítěz má právo jít dál. V souboji se ZŠ Štefcova HK jsme drželi celý zápas soupeře pod tlakem, ale gól jsme vsítit nedokázali, protože přišly na řadu nájezdy. Zde musím pochválit skvělého Filipa Lamaře, který po celý turnaj precizně strážil naši branku. Vychytal deset nájezdů po sobě (znamená to samozřejmě, že deset našich borců po sobě nedokázalo dát soupeři gól). Až David Grolich našel skulinu a prodrál děravý míček do sítě. A mohli jsme slavit – byli jsme mezi osmi nejlepšími. Neuvěřitelné! V tu chvíli začali do Svitav odcházet SMSky s informací, že z Hradce asi přijedeme později, než se plánovalo (nakonec jsme do Svitav dorazili kolem deváté večerní). Hodinu pauzy jsme strávili ve stínu, abychom mohli v plných silách nastoupit na dalšího soupeře, tentokrát z města Odry. Zde se projevili tahouni ze skupiny, neúnavní odstřelovači soupeřovy branky, Davidové Dohnal a Grolich. Dva góly trefili z poloviny hřiště do růžku branky přímo, třetí zařídil šikovnou tečí Pepa Holický. Začali jsme chápat, jak se cítili Češi na Euru 1996 v Anglii, když senzačně postoupili až do finále. Radost a jen radost!

Bohužel, musím uvést, že brány finále jsme nedosáhli, jelikož soupeři, mezi které jsme se dostali, již byli nad naše síly. Šlo už o týmy, které měly kompletní pětku ze šikovných florbalistů schopných najít se přihrávkou i poslepu a ve svých řadách mající velké individuality, které byly herními ozdobami turnaje. Celkově jsme tedy obsadili čtvrté místo po prohře 0 – 3 s domácí ZŠ Bezručova HK a ihned potom i 1 – 2 se ZŠ Dačice. I přesto se domnívám, že hrdinové toho čtvrtěčného dne na sebe i svůj tým mohou být pyšní. Vždyť být ze třiceti šesti dobrých týmů čtvrtý je excelentní výsledek

Kapitán David Dohnal sice nemohl nad hlavu zvednout žádný z pohárů, avšak na jeho ramena by měl uznale poklepat každý, kdo fandí Myšárně. A nejen jemu, protože lví podíl na našich vítězstvích měl i Filip Lamař v brance, David Grolich a Michal Zelený v obraně a Pepa Holický, Dan Stehlík, Honza Zvára a Zdeněk Kincl v útoku.

Na diplom, který jsem klukům vyrobil, jsem napsal následující nápis: „Hoši, děkujeme...“

Jiří Sehnal

Redakce si dovolila vypůjčit článek vytvořený panem učitelem Sehnalem. Důvodem tohoto kroku je časově omezená doba vydání posledního čísla a náročný závěr školního roku jak pro žáky, tak i pro učitele.

Volejbalové klání

Jako každý školní rok se konalo volejbalové utkání mezi chlapci základních škol 8.-9. tříd. Naše škola opět jako loni dosáhla v obvodním kole prvenství a po dlouhém zápase se Základní školou Riegrova postoupila do okresního kola. Co jiného na naše chlapce čekalo než to, že velice jednoduše přešli přes okresní kolo a zajistili si takto postup do krajského kola.

To krajské se konalo ve Slatiňanech u Chrudimi. Zde už na naše chlapce čekali úplně jiní soupeři – celkově čtyři a bylo znát, že mají k volejbalu více než v předchozích kolech. „Bojovat a bojovat“, tím se řídili naši hoši. Nakonec z toho nedopadlo nic jiného než krásné první místo a zlaté medaile. Vítězná sestava se představila ve složení L. Abraham, David Grolich, Miroslav Klimeš, Filip Lamař, Martin Novák, Michal Palla, Marek Polák, Patrik Vala a Nikolas Zoikas.

David Grolich

Městská volejbalová liga

Městská volejbalová liga základních škol se pravidelně odehrávala každé úterý od 17:00 až do pozdních večerních hodin v průběhu měsíce června. Zúčastnily se jí celkem čtyři týmy. Z těchto čtyř týmů hned složila naše škola dvě velice silná družstva. Dále se ligy zúčastnila ZŠ Riegrova a Gymnázium Svitavy. Naše první družstvo bylo výhradně tvořeno ze žáků sedmého ročníku, které doplnil výborně hrající pan učitel Sehnal. A naše druhé družstvo bylo sestaveno z žáků devátého ročníku. Většina těchto hráčů a hráček hraje volejbal profesionálně na vysoké úrovni, a proto jiné místo než první by bylo pro toto družstvo určitě velikým zklamáním. Hned po prvním odehraném kole bylo jasné, že si to o první místo rozdává naše druhé družstvo se ZŠ Riegrova.

Po velice dramatických utkáních dopadly výsledky Městské volejbalové ligy základních škol takto. Na prvním místě podle očekávání skončilo naše druhé družstvo ve složení – **Michal Palla (kapitán), Nikolas Zoikas, Barbora Smělá, Martin Novák, Kristýna Prokopová, Lukáš Abraham, Filip Lamař, David Grolich a Marek Polák**. Na pěkném druhém místě skončila ZŠ Riegrova, třetí se umístilo Gymnázium Svitavy a na posledním čtvrtém místě, po velice sympatických výkonech, skončilo naše první družstvo ve složení – **Alexander Jedlička, Nikola Marková, pan učitel Sehnal, Michaela Urbánková, Ronald Čadílek, Dominik Svoboda a Tomáš Kalas**. Naší škole se tedy povedlo obhájit první místo z loňského roku a z této ligy si odnesla dva nádherné poháry, jeden zůstane ve škole napořád a druhý pohár je putovní, což znamená, že se bude muset na další Městskou školskou ligu vrátit. Tento pohár zůstane tedy jenom tomu, kdo Městskou školskou ligu vyhraje třikrát po sobě. Jelikož jsme ji vyhráli už dvakrát, je tak velká šance, že by nám tento pohár mohl zůstat, pokud budoucí družstvo nezklame. Doufáme, že se za rok znovu budeme radovat nejen z vítězného tažení našeho týmu, ale i z putovního poháru, který se stane ozdobou naší školou.

Filip Lamař

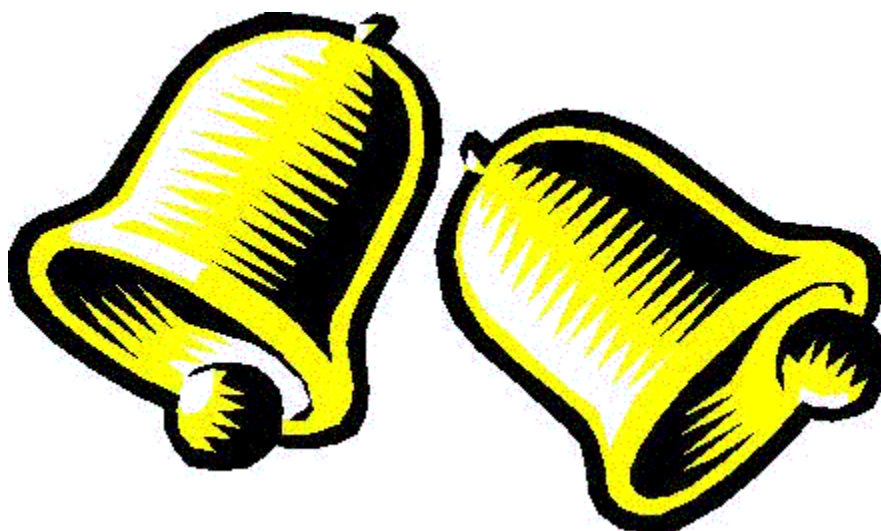
Kvízy

			2			5		
	3			1			9	
			9		3		6	
		8			5			2
3						2		
	1			5			8	

4			2	7	3			
	1		8	6	5			
						6	8	2
1	7		5	2				3
		9				2		
6				8	4		1	5
3	9	4						
			9	4	7		2	
			3	5	8			9

**Přejeme všem žákům a učitelům krásné
prázdniny, hodně sluníčka a mnoho příjemných
zážitků a věříme, že i příští rok nám zachováte
svoji přízeň.**

REDAKCE

Na tomto čísle se podíleli: Sabina Bodečková (8.), David Grolich (9. A), Marie Hanzalová (9. B), Nikola Jančíková (8.), Alexandr Jedlička (7.), Filip Lamař (9. A), Vlasta Kosková, Michal Palla (9. A), Pavla Procházková (9. A) a Nikolas Zoikas (9. A).

